

GEEN ROEKELOZE CLUB

Wie herinnert zich niet Wouke van Scherrenburg (73) de doorgewinterde en scherpe verslaggever van Den Haag Vandaag? Wanneer ze op het afgesproken tijdstip gebeld wordt voor een telefonisch interview, is ze dat glad vergeten. Ze zit midden in een enorme ziekenhuisellende in de Achterhoek, maakt deel uit van een initiatiefgroep om de zorg te redden en is juist druk aan het bellen en appen met diverse overheidsinstanties. Nee, een andere keer bellen hoeft niet, want dat gaat ze weer vergeten.

De interviewer is Bertie Fokkelman

Dit was precies de eerste vraag: wat doe je op dit moment?

Al werk ik niet meer in Den Haag, ik ben nog steeds verslaggever. Ik ben bezig met een nieuwe zevendelige serie van de NTR die ik ga presenteren. Die gaat over het Binnenhof en over de mensen die de afgelopen eeuwen klopten aan de poorten van de macht, van Van Oldenbarnevelt tot Troelstra en Pim Fortuyn. Vanwege het virus liggen de opnames nu al twee maanden stil maar we hopen in juni weer te verder te kunnen zodat alles in januari op de televisie komt. Verder - en dat ligt ook stil - leid ik debatten, met name in het sociale domein en schrijf columns. Dan presenteer ik nog een literaire talkshow, Boek the Party. Ik ben gewoon lekker bezig.

Op internet staat een filmpje over het belang van praten over je eigen levenseinde. Heeft dat je speciale aandacht?

Daar heb ik aan meegewerkt op verzoek van het ziekenhuis. Nee, in dit onderwerp ben ik niet speciaal geïnteresseerd. Wel dwing ik mezelf om hier af en toe aan te denken, vooral in deze coronatijden. Samen met mijn lief, en de kinderen weten het ook, heb ik me voorgenomen niet naar de ic en niet aan de beademing te gaan mocht ik besmet raken. Daar moet ik niet aan denken. Met goede vooruitzichten en hulp van een beetje zuurstof is het oké, maar anders is het gewoon mooi geweest en doen we het niet.

Ben je bang voor besmetting?

Zeker! Je moest eens weten, ik heb geen handen meer over. Ik ben er echt bang voor, vooral omdat het lijden zo groot is. En daar heb ik geen zin in. Als ik echt naar de ic zou moeten, reken ik op mijn fantastisch lieve, zeer gewaardeerde huisarts en dat hij zegt: "Nou Wouke, als je er geen zin meer in hebt, maken we er fijn een einde aan." Mocht de aftakeling sneller gaan dan de euthanasieprocedure dan hoop ik dat hij mij wat zuurstof geeft en een goed slaapmiddel zodat ik niet hoeft te stikken voor de ogen van mijn nabestaanden.

Waarom ben je lid geworden van Laatste Wil?

Omdat ik het ontzettend belangrijk vind dat je naast de regie over je leven ook zeggenschap hebt over je eigen dood. In een goed gesprek met mijn huisarts - dat was vóór de uitspraak van de Hoge Raad - zei hij: "Wouke, al heb ik al je papieren in mijn systeem zitten, dan nog kun je niet van mij niet verlangen dat ik een naald in je zet als je niet meer kunt verwoorden wat je wilt en misschien gaat protesteren." Toen

bedacht ik me dat ik bij een beginnende dementie ontzettend graag zelf wil beslissen of ik deze levensfase in ga of niet.

Vind je dat de CLW goed bezig is in haar pogingen om haar doel te realiseren?

Ja, dat vind ik wel ja. Het is geen roekeloze club en degenen die zich daarbij aansluiten zijn mensen die echt goed nadenken, hun eigen leven stevig in handen hebben en die de regie van hun levenseinde willen oppakken.

Christelijke partijen zijn tegen het laatstewilmiddel omdat sommige ouderen zich dan verplicht zouden kunnen voelen dat middel in te nemen. Hebben ze daarmee een punt?

Dat vind ik een rare redenering en ik geloof er niets van. Hun andere argument is dat als je de eenzaamheid van mensen met een doodswens kunt opheffen en er weer contacten zijn, ze weer zin krijgen in het leven. Dat vind ik heel goed en daar moeten we als maatschappij op inzetten. Maar het lukt lang niet altijd om die eenzaamheid te doorbreken. Hoe ook, iedereen zou met zijn arts, zijn gezin en zijn familie moeten bespreken hoe hij zijn leven wil eindigen. Dat is belangrijk, zeker in deze tijden.